

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen; enz..

Controle op apotheken.

De minister van arbeid heeft thans, onder dagteekening van 12 December l.l. schriftelijk beantwoord de vragen door het lid der Tweede Kamer TER HALL gedaan omtrent het beheer van apotheken door daartoe bevoegde personen en de controle van overheidswege op den verkoop en bereiding van geneesmiddelen (zie voor den juisten inhoud dier vragen dit *Tijdschrift*, no. 21 van 19 November bldz. 2595). Het antwoord luidt als volgt:

1. Het is ondergeteekende bekend, dat in verschillende plaatsen apothekers de artsnijbereidkunst uitoefenen in apotheken, die vermoedelijk niet hun eigendom zijn. Te dier zake zij echter opgemerkt, dat bij arrest van den Hoogen Raad van 12 Mei 1902 is uitgesproken, dat noch uit art. 3 der wet op de artsnijbereidkunst noch uit eenige bepaling volgt, dat de apotheker eigenaar moet zijn van de apotheek, waarin hij zijn beroep uitoefent.

Door het Staatstoezicht op de Volksgezondheid wordt toezicht uitgeoefend op de naleving der verplichtingen, die den apotheker in het algemeen belang door de wet zijn opgelegd.

Het beheer, dat enkel de geldelijke aangelegenheden en het verkeer met het publiek betreft, valt buiten dit toezicht.

Inderdaad wonen enkele apothekers in een andere gemeente dan die, waar zij als apotheker zijn gevestigd. Hoewel dit vermoedelijk niet in overeenstemming is met de bedoeling, die heeft voorgezeten bij de vaststelling van artikel 2 der wet op de artsnijbereidkunst, geeft noch dit artikel noch eenige andere wettelijke bepaling middelen aan de hand om daarin verandering te brengen.

De wet stelt geen grens aan den leeftijd van den apotheker voor de uitoefening van zijn beroep. Evenmin schrijft zij voor, dat de apotheker uitsluitend de artsnijbereidkunst mag uitoefenen.

Indien ouderdom of het bekleeden eener andere betrekking leidt tot nalatigheid in de naleving der verplichtingen van den apotheker, dan wordt daartegen opgetreden. Indien ouderdom tot een ziekelijken toestand leidde, is bevorderd, dat de apotheek werd waargenomen volgens artikel 18 (of 19) der wet op de artsnijbereidkunst.

2. Het is niet geheel juist, dat de samenstelling van patentgeneesmiddelen onbekend is. In de uitgebreide literatuur, die over dat onderwerp bestaat, is de samenstelling van de meeste patentgeneesmiddelen vermeld. Daarom is aan de vermelding dier samenstelling op het etiket geen overwegend belang verbonden.

Het onderzoek van zoogenaamde patentgeneesmiddelen is herhaaldelijk door de pharmaceutische inspecteurs en in het Centraal Laboratorium ten behoeve van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid geschied en ook door het Rijksinstituut voor Pharmaco-Therapeutisch onderzoek ter hand genomen.

In enkele landen wordt inderdaad op den invoer dier middelen toegezien, hoofdzakelijk echter in verband met de speciale belasting, die daarvan geheven wordt.

Voor zoover bekend is, wordt ook in het buitenland geen toezicht op de bereiding van patentgeneesmiddelen uitgeoefend. Daaraan zou het bezwaar verbonden zijn, dat de koper in de bereiding onder toezicht van Overheidswege een waarborg zou zien voor deugdelijkheid als geneesmiddel.

De geldende wettelijke bepalingen zijn niet toereikend om verkoop, bereiding en invoer van patentgeneesmiddelen te beperken.

3. In verband met hetgeen bij vraag 1 is medegedeeld over den eigendom der apotheek en over de verantwoordelijkheid van den apotheker, bestaat als regel geen aanleiding voor de ambtenaren van het Staatstoezicht op de Volksgezond-

heid om kennis te nemen van de handelsregisters; noch om op andere wijze een onderzoek in te stellen naar de eigendomsrechten op een apotheek.

4 en 5. Wijziging der wettelijke bepalingen betreffende de uitoefening der artseneijbereidkunst en den verkoop van geneesmiddelen, die inderdaad niet meer in overeenstemming zijn met de huidige toestanden, is reeds geruimen tijd in voorbereiding. Deze heeft in 1915 geleid tot indiening van een wetsontwerp tot wijziging der wet regelende de uitoefening der artseneijbereidkunst. De talrijke opmerkingen, waartoe dit ontwerp aanleiding gaf, en nog belangrijker aangelegenheden, die noodzakelijk moesten voorgaan, waren oorzaak, dat de nadere overweging dier wetswijziging tijdelijk moest blijven rusten.

Het geldt hier een zeer moeilijke en ingewikkelde materie, ten aanzien waarvan zekere eenstemmigheid in positieven zin niet licht te bereiken is.

Daaruit mag echter niet worden afgeleid, dat een betere regeling der geneesmiddelenvoorziening onnoodig zou worden geacht. Zoodra de omstandigheden zulks toelaten, zal zij met bekwamen spoed in nadere overweging worden genomen.

MUNTENDAM.

BUITENLAND.

BERLIJN. — Eerelidmaatschap. De Berliner medizijnisch Gesellschaft heeft den physioloog prof. HAMMARSTEN te Upsala op zijn 80sten verjaardag en den seroloog prof. MADSEN te Kopenhagen wegens zijn verdiensten, als voorzitter van het Deensche Rode Kruis, jegens de Duitsche krijgsgevangenen, vooral jegens studenten, tot eereleden benoemd (*Deutsche med. Wochenschrift*).

— **Schwalbe vrijgesproken.** De redacteur der *Deutsche med. Wochenschrift* had van den Rad-Jo-fabrikant gezegd, dat hij de Duitsche vrouwen afzette (ausbeuten) en zich zijn breede zakken vulde. De fabrikant meende, dat dit beledigend was, en heeft SCHWALBE ook bij den rechter aangeklaagd, maar deze kon den nijveraer volkomen gerust stellen: hij was niet beledigd door SCHWALBE.

Daarentegen moet het hem teleurstellen, dat de rijks-postminister aan de *Deutsche med. Wochenschrift* heeft beloofd, dat voortaan op het omslag van postzegelboekjes geen reclame voor Rad-Jo en Amol (ook al zoo iets) zou worden toegelaten. Merkwaardig, dat dit tot nu toe heeft kunnen plaats vinden.

BRUNSWIJK. — Professor en minister. De cabaret-kunstenaar OTTO OTTO, die als kwakzalver door den minister-president SEPP OERTER tot professor was benoemd, heeft zijn hoogen beschermer zeer ondankbaar bejegend. Hij heeft een brief van den minister bekend gemaakt, waarin deze zich aanbiedt, om hem op een reis naar Engeland als „Geschäftsführer” te begeleiden. Zoo onafhankelijk was deze „Onafhankelijke” toch niet, of hij wilde nog wel van zulk een personage afhankelijk zijn. In den Landdag van Brunswijk heeft zijne excellentie den brief erkend, en heeft hij van zijn portefeuille en zijn zetel in den Landdag afstand gedaan. Het ministerie heeft besloten, de benoeming van OTTO tot professor in te trekken, maar dit is nog niet openlijk geschied, en de man voert nog altijd zijn titel (*Münch. med. Wochenschrift*).

WIESBADEN. — De voorzitter van het a. s. congres. In plaats van wijlen prof. GERHARDT is prof. BRAUER aangewezen als voorzitter van het congres der Duitsche vereeniging voor inwendige geneeskunde, dat van 24—27 April 1922 te Wiesbaden zal worden gehouden.

RADBRUCH. — Strijd om de erfenis. Toen de groote schaapherder AST was gestorven, wist men niet beter of de vroegere hospitaal-sergeant HEBENSTREIT was met zijn kwakzalversmantel omhangen. Maar nu heeft de oudste zoon van AST de praktijk van zijn vader hervat, en de familie AST maakt bekend, dat hij alleen 's vaders geheimen kent. Dat zal een strijd geven, waarvan de kosten door het publiek zullen worden betaald.

LONDEN. — Legertyphus voorheen en thans. Volgens sir WILMOT HERRINGHAM had het Engelsche leger in den Boerenoorlog op 209000 soldaten 58000 gevallen van typhus, waarvan 8000 doodelijk, en in den wereldoorlog, op 2 millioen soldaten, 20000 gevallen waarvan 1000 doodelijk (*Deutsche med. Woch.*).